

РЕШЕНИЕ

№ 5283

гр. София, 25.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 65 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ПОЛИНА ЛЮБ. АМБАРЕВА

при участието на секретаря ЗОРНИЦА ЛЮДМ. ПЕШЕВА
като разгледа докладваното от ПОЛИНА ЛЮБ. АМБАРЕВА Гражданско дело № 20231110156801 по описа за 2023 година

Предявени са от К. Й. З. срещу „Дриймс Транс“ ЕООД, ЕИК 131079616 обективно кумулативно съединени осъдителни иски, с правно основание чл. 215 КТ вр. чл. 25 и чл. 37, ал. 2 от Наредбата за служебните командировки и специализации в чужбина, чл. 224 КТ, както следва:

- **иск с правно основание чл. 215 КТ вр. чл. 25 и чл. 37, ал. 2 от Наредбата за служебните командировки и специализации в чужбина** за заплащане на сумата от **6454,24 лева**, представляващи командировъчни разходи за квартира за общо 33 седмици в командировка, съгласно Заповед за командировка № 11527/28.02.2022 г., Заповед за командировка № 12230/18.05.2022 г., Заповед за командировка № 12829/29.07.2022 г. и Заповед за командировка № 13473/06.10.2022 г., ведно със законната лихва, считано от 16.10.2023 г. (датата на депозиране на исковата молба) до окончателното изплащане на сумата;

- **иск с правно основание чл. 224 КТ** за заплащане на сумата от **631,56 лева**, представляваща обезщетение за неизползван платен годишен отпуск за 12 дни, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 16.10.2023 г. (датата на депозиране на исковата молба) до окончателното изплащане на сумата;

В исковата молба се твърди, че на 24.02.2022 г. ищецът и ответното дружество се договорили К. З. да бъде назначен на работа при ответника на длъжност „шофьор на тежкотоварен камион над 12.5 тона по релации в ЕС“, като бил сключен и Трудов договор № 2708/24.02.2022 г., в сила от 25.02.2022 г. Твърди се, че в периода от влизане в сила на трудовия договор до неговото прекратяване на 22.10.2022 г. ищецът изпълнявал възложената му трудова дейност съвестно, отговорно и в пълен обем, съгласно дадените му указания и закона, съобразно необходимата квалификация и специфични умения за този тип дейност. Сочи се, че ищецът изпълнявал възложените му курсове за международен транспорт в Европа, като извършвал единична и двойна езда съгласно уговореното, като били извършвани рейсове от Дания в посока Бенелюкс, след това отново Дания, както и Холандия. Посочва се, че за периода от сключване на договора - 25.02.2022 г. до неговото

прекратяване на 22.10.2022 г., ищецът е бил командирован общо 229 дни - 33 календарни седмици, както следва: със Заповед за командировка № 11527/28.02.2022 г. за периода от 28.02.2022 г. до 16.05.2022 г. - 78 дни - 11 седмици; със Заповед за командировка № 18230/18.05.2022 г. за периода от 18.05.2022 г. до 26.07.2022 г. - 70 дни - 9 седмици; със Заповед за командировка № 12829/29.07.2022 г. за периода от 29.07.2022 г. до 29.09.2022 г. - 62 дни - 10 седмици; със Заповед за командировка № 13473/06.10.2022 г. за периода от 06.10.2022 г. до 24.10.2022 г. - 19 дни - 3 седмици. Твърди се, че съгласно горепосочените заповеди за периода на пребиваване в чужбина, на шофьора му се полагат 100 евро на всяка календарна седмица за квартирни пари за задължително прекарване на нормална седмична почивка в хотел или мотел извън борда на превозното средство, като за общо 33 календарни седмици в командировка, на ищеца му се полагали 3300 евро, с левова равностойност 6454,24 лева - квартирни пари. Твърди се, че за горепосочения период на ищеца не е осигурен от ответното дружество пансион или хотел, който да замести уговорено съгласно заповедите за командировка и КТ задължение на работодателя, нито му е изплатена сумата в размер на 6454,24 лева, полагащи се квартирни пари. Твърди се, че на ищеца не бил изплатен и полагащия му се остатък в размер на 12 дни от платен годишен отпуск, който съгласно трудовия договор бил в размер на 25 работни дни годишно, като ищецът използвал 5 работни дни от него, поради което на последния му се дължало заплащане на обезщетение в размер на 631.56 лева.

Ето защо намира, че е налице правен интерес от предявяване на настоящите иски.

Ответникът в срока по чл. 131 ГПК е депозирал отговор на исковата молба, с който оспорва исковите по основание и размер. Сочи, че на ищеца К. Й. З. са заплатени от „ДРИЙМС ТРАНС“ ЕООД всички дължими суми за командировъчни съгласно Наредба за служебните командировки и специализации в чужбина (НСКСЧ) и дружеството не му дължи квартирни пари, както и законова лихва за забава върху тях. Посочва, че съгласно цитираните в исковата молба заповеди за командировка, на шофьора се полагат 100 евро за квартирни пари само на всяка календарна седмица (пълна) за периода на пребиваване в чужбина, а не за няколко дни от командировката, и то само в случаите когато е задължително прекарване на нормална седмична почивка в хотел или мотел извън борда на превозното средство, като в тази връзка оспорва, че на ищеца се полагат квартирни пари за общо 33 седмици в командировка. Твърди, че след завръщането си от командировка ищецът не е представил и отчетел на работодателя си никакви разходооправдателни документи за извършените от него почивки в хотел или мотел по време на командировките, съгласно изискванията на чл. 37, ал.2, изр.1 от Наредба за служебните командировки и специализации в чужбина, както и съгласно заповедите за командировка, съобразно визираното в тях изискване: „Шофьорът е длъжен в срок от 24 часа след завръщането си да отчете валутния аванс с документи по разходите за командировката.“.

Оспорва и иска за сумата от 631,56 лева, обезщетение за неизползван платен годишен отпуск за 12 дни и иска за законна лихва върху тази сума, като твърди, че ищецът е ползвал за периода от 25.02.2022 г. до 22.10.2022г. общо 8 дни платен годишен отпуск, като за останалата част от полагаемия му се платен годишен отпуск на същия било заплатено от работодателя „ДРИЙМС ТРАНС“ ЕООД обезщетение по чл. 224 КТ в размер на 450 лева, за което прилага доказателства към отговора на исковата молба.

Ето защо счита, че исковите следва да бъдат отхвърлени като неоснователни. Претендира направените по делото разноски и адвокатско възнаграждение.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и съобразно чл. 12 ГПК, достигна до следните фактически и правни изводи:

Страните не спорят, че са сключили Трудов договор № 2708/24.02.2022 г., в сила от 25.02.2022 г., по силата на който ищецът е изпълнявал длъжността „шофьор на тежкотоварен камион над 12.5 тона по релации в ЕС“ до 22.10.2022 г., от която дата

трудоовото правоотношение е прекратено.

Съгласно уговореното ,служителят изпълнява задълженията си при 8 часов работен ден,като предоставя работната си сила ,съгласно правилата за времето за управление на автомобилите и почивките на водачите.Размерът на основния платен годишен отпуск е 25 работни дни.Работодателят дължи и командировъчни вв размер на не по-малко от 27 евро на календарен ден при единична езда и не по-малко от 21 евро на календарен ден при двойна езда.Командировъчните средства са за квартирни,както и за всякакви други разходи,,свързани с упражняването на дейността ,като разходите се възстановяват на служителя ,след представяне на разходооправдателни документи. Възнаграждението,както и свързани с командировъчните средства се изплащат до два работни дни ,след като служителя представи подборно попълнени авансов отчет и пътен лист и всички документи , за разходите по курса.

Не е спорно по делото и че в периода 25.02.2022год. до 22.10.2022год. на ищеца са били издадени заповеди за командировки ,на основание чл.5,ал.1 от Наредбата за служебните командировки и специализации в чужбина , Заповед за командировка № 11527/28.02.2022 г., Заповед за командировка № 12230/18.05.2022 г., Заповед за командировка № 12829/29.07.2022 г. и Заповед за командировка № 13473/06.10.2022 г.,с които е бил командирован за срок от по минимум 90 дни от гр.София ,до ЕС и други европейски държави и Турция ,с цел превози на товари,като водача ще управлява товарен автомобил по нареждане на „Дриймс Транс“ЕООД.За периода на командировката му се полага минимум 50 евро на ден командировъчни разходи при единична езда и минимум 45 евро на ден при двойна езда.

За периода на пребиваване в чужбина ,на шофьора се полагат 100 евро на всяка календарна седмица за квартирни пари за задължително прекарване на нормална седмична почивка в хотел или мотел ,извън борда на превозното средство.Същия е длъжен в срок от 24 часа след завръщането си да отчете валутния аванс с документи по разходите за командировка.

По делото е допусната ССЧЕ,като съдът приема изцяло заключението на вещото лице ,изложено в с.з.,като неоспорено от страните, пълно, ясно и съответно на писмените доказателства.

Съгласно заключението ,за периода 25.02.2022год. до 22.10.2022год. работодателя е превел на ищеца общо сумата от 29 488,24лв., от които с основание служебен аванс/командировка – 24 754,76лв. и 4 733,48лв. – заплата.Вещото лице е констатирало ,че в периода служителя е бил командирован четири пъти ,като при прибирането си в страната е попълвал авансов отчет за направени разходи по време на командировка ,като към изготвените авансови отчети са приложени разходооправдателни документи за платени пътни такси,винетки,терминал,паркинг,митнически услуги ,такси за преминаване на Дунав мост.Според вещото лице по представените заповеди за командировки ,дължимите суми за командироване за дневни пари са общо 22 394,25лв. като са отчетени 1 437,41лв.

За периода от 28.02.2022год. до 24.10.2022год. ,за 34 седмици ,съгласно командировъчните заповеди ,общата сума за квартирни пари възлиза на 3 400 евро или 6 649,82лв.В показанията си в о.с.з. вещото лице допълва ,че ищецът реално е бил в чужбина 30 календарни седмици,при което командировъчните пари възлизат на 3 000 евро или 5 867,49 лв.Към представените отчети няма документи /фактури/ за нощувки в хотел и/или мотел за периода ,в който ищеца е бил командирован.

Също така вещото лице сочи ,че за периода на действие на трудовото правоотношение ищецът е имал право на 17 работни дни платен годишен отпуск.От представените документи се установява ,че той е използвал 8 дни ,като неизползваният платен годишен отпуск е в размер на 9 дни.Полагащото се обезщетение за него възлиза на сумата от 450лв. ,която е била платена на 20.11.2023год., по банкова та сметка на ищеца ,с

основание „обезщетение чл.224 КТ 2022“.

Предвид изложеното ,от правна страна съдът прие следното :

По иска по чл. 215 КТ:

Съгласно разпоредбата на чл. 215, ал. 1 КТ при командироване работникът или служителът има право да получи освен брутното си трудово възнаграждение още и пътни, дневни и квартирни пари при условия и в размери, определени от Министерския съвет. Такъв акт е Наредбата за служебните командировки и специализации в чужбина /НСКСЧ/ чиято цел е да посочи минималните размери, в които следва да се изплащат командировъчните средства. Съгласно разпоредбата на чл. 31, ал. 1 НСКСЧ персоналет на сухоземните транспортни средства получава командировъчни пари на ден за времето на изпълнение на международни рейсове съгласно индивидуалните ставки, определени в приложение № 3, в което приложение е установен размер за командировъчни пари на ден до 50 евро при единична езда и 45 евро при двойна езда, включително квартирни пари.

По делото не са спорни периодите на командировки на работника и че размерите на уговорените командировъчни пари са в съответствие с горепосочената Наредба, като видно от заключението на ССЧЕ дължимите командировъчни пари на ищеца - дневни пари са общо 22 394,25лв. като са отчетени 1 437,41лв./ платени пътни такси,винетки,терминал,паркинг,митнически услуги ,такси за преминаване на Дунав мост/,които са му изплатени от ответника.

Съгласно разпоредбите на чл. 25, изр. 1 и чл. 37, ал. 2 НСКСЧ в квартирните пари се включват разходите за ползване на легло, резервацията за него, ако е необходима, утринна закуска, отопление, осветление, баня, телевизор, радио, телефон, такси и данъци. като квартирните пари се отчитат с документ, издаден от съответния хотел, ако квартирните разходи са по-ниски от полагащите се по норматив съгласно приложение № 2, разликата се възстановява на ведомството или предприятието. За доказване на претенцията в тежест на ищеца е да докаже, че по време на командировката е сторил разходи за ползване на легло, резервацията за него, която е била необходима, утринна закуска, отопление, осветление, баня, телевизор, радио, телефон, такси и данъци, които разходи възлизат на поне на претендираната сума, че е представил на работодателя отчетни документи за тези разходи.

В тежест на ответника и при доказване на горните факти е да докаже погасяване на задължението.

При така разпределена доказателствена тежест съдът намира претенцията за неоснователна, поради следните съображения:

Така определените със заповедта за командироване квартирни пари в размер на 100 евро са определени за всяка задължителна 45-часова почивка. Тази почивка е регламентирана в Регламент (ЕО) № 561/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 година. Съгласно чл. 4, б. „з“ от Регламента „седмична почивка“ означава седмичен период от време, през който водачът може свободно да разполага със своето време и който включва „нормална седмична почивка“ и „намалена седмична почивка“, като „нормална седмична почивка“ означава всеки период с продължителност от поне 45 часа, като последните следва да бъдат прекарани от служителя извън превозното средство.

Както бе посочено съгласно разпоредбата на чл. 37, ал. 2 от НСКСЧ квартирните пари се отчитат с документ, издаден от съответния хотел. Ищецът претендира квартирни командировъчни пари за общо 33 седмици командировка по 100 евра седмича или общо 6454,24лв. Същевременно по делото не са представени доказателства съгласно изискванията на чл. 37, ал. 2 от НСКСЧ, от които да се установява броя на задължителните

45-часови почивки, които е направил ищеца, дали е ползвал почивни бази, различни от посочените в командировъчната заповед, както и размера на действителните разходи, които е сторил.

Установяването на тези обстоятелства е в тежест на ищеца. При това положение твърдението му за направени разходи за нощувки е недоказано по делото, предвид липсата на представени от ищеца в тази насока разходни документи. Ето защо исковата претенция следва да бъде изцяло отхвърлена.

По иска по чл. 224, ал. 1 КТ:

За уважаването на иска по чл. 224, ал. 1 КТ ищецът следва да установи прекратяване на трудовото правоотношение, без значение на основаниято, както и размера на брутното трудово възнаграждение, получено за последен пълен отработен месец.

Следва да се приеме, че трудовото правоотношение на ищеца е било прекратено на 22.10.2022год. Съгласно заключението на вещото лице по ССЧЕ, пропорционално на отработеното време за периода на действие на трудовия договор на ищеца са се следвали 17 работни дни платен годишен отпуск. Същия е използвал 8 работни дни, поради което неизползваният платен годишен отпуск е от 9 работни дни. За същия на ищеца се полага обезщетение в размер на 450лв., което съгласно заключението е платено на 20.11.2023год., т.е. в хода на делото.

Ето защо претенцията на ищеца за заплащане на **631,56 лева**, представляваща обезщетение за неизползван платен годишен отпуск за 12 дни, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 16.10.2023 г. (датата на депозиране на исковата молба) до окончателното изплащане на сумата, следва да бъде отхвърлена за 181,56лв., обезщетение за 3 работни дни неизползван платен годишен отпуск като неоснователна и за 450лв., обезщетение за 9 работни дни неизползван платен годишен отпуск, като погасена поради плащане.

По разноските:

При този изход на спора, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК ищецът има право на разноски само върху сумата от 450лв., за който размер е прието, че е доказана претенцията му по чл. 224 от КТ, като съдът взе в предвид, че плащането ѝ е настъпило в хода на делото.

Съгласно чл. 228, ал. 3 от КТ плащането на това обезщетение е следвало да настъпи в срок до 30.11.2022год., поради което с поведението си ответникът е станал причина за образуване на делото, и въпреки направеното плащане следва да понесе отговорността за разноски.

Ищецът е доказал такива в размер на 1200лв., адвокатско възнаграждение, уговорено с договор за правна защита и съдействие от 11.02.2023год., платено в брой, съгласно разписка от същата дата.

Съобразно това на ищеца се следват разноски в размер на **76,20лв.**

На основание чл. 78, ал. 3 от ГПК право на разноски има и ответникът, съобразно отхвърлената част от исковете. Същият е доказал разноски в размер на 2 000лв. – адвокатско възнаграждение /уговорено с договор за правна защита и съдействие 17.11.2023год., платено по банков път на 09.01.2024год./ и 175лв. – депозит за вещо лице.

От страна на ищеца е направено възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Съгласно чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения, минималния размер на адвокатското възнаграждение е 1009лв.

Предвид действителната фактическа и правна сложност на делото, съдът приема, че

на адвоката на ответника ,осъществил процесуално представителство е достатъчна минималната сума от 1009лв.,поради което уговореното възнаграждение следва да бъде намалено до този размер.

Съобразно отхвърлената част от исковете на ответника се следват разноски в размер на **1 108,80лв.**

На основание чл. 78, ал. 6 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на Софийски районен съд разноски, съобразно уважената част от исковете в размер на **50 лева** – за държавна такса ,както и **11,12лв.** – разноски по делото, за възнаграждение на вещо лице.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от К. Й. З. ,с ЕГН : ***** , с адрес в гр.Ихтиман,ул.“К. и Методий“ № 24 **срещу** „Дриймс Транс“ ЕООД, ЕИК 131079616, със седалище и адрес на управление в гр.София ,бул.“Г.М.Димитров“ № 57 обективно кумулативно съединени осъдителни искове,

с правно основание чл. 215 КТ вр. чл. 25 и чл. 37, ал. 2 от Наредбата за служебните командировки и специализации в чужбина за заплащане на сумата от **6454,24 лева**, представляващи командировъчни разходи за квартира за общо 33 седмици в командировка, съгласно Заповед за командировка № 11527/28.02.2022 г., Заповед за командировка № 12230/18.05.2022 г., Заповед за командировка № 12829/29.07.2022 г. и Заповед за командировка № 13473/06.10.2022 г., ведно със законната лихва от 16.10.2023 г. до окончателното изплащане на сумата като неоснователен и недоказан ;

с правно основание чл. 224 КТ за заплащане на сумата от **631,56 лева**, представляваща обезщетение за неизползван платен годишен отпуск за 12 дни, ведно със законната лихва от 16.10.2023 г. до окончателното изплащане : за сумата от 181,56лв., обезщетение за 3 работни дни неизползван платен годишен отпуск като неоснователен и за сумата от 450лв.,обезщетение за 9 работни дни неизползван платен годишен отпуск ,като погасен поради плащане в хода на процеса.

ОСЪЖДА „Дриймс Транс“ ЕООД, ЕИК 131079616, със седалище и адрес на управление в гр.София ,бул.“Г.М.Димитров“ № 57 **да заплати** на К. Й. З. ,с ЕГН : ***** , с адрес в гр.Ихтиман,ул.“К. и Методий“ № 24 ,на основание чл.78,ла.1 от ГПК сумата в размер на **76,20лв.**,представляваща деловодни разноски .

ОСЪЖДА К. Й. З. ,с ЕГН : ***** , с адрес в гр.Ихтиман,ул.“К. и Методий“ № 2 4 **да заплати** на „Дриймс Транс“ ЕООД, ЕИК 131079616, със седалище и адрес на управление в гр.София ,бул.“Г.М.Димитров“ № 57 ,на основание чл.78,ал.3 от ГПК сумата в размер на **1 108,80лв.**,представляваща деловодни разноски съобразно отхвърлената част от исковете.

ОСЪЖДА „Дриймс Транс“ ЕООД, ЕИК 131079616, със седалище и адрес на управление в гр.София ,бул.“Г.М.Димитров“ № 57 **да заплати** ,на основание чл. 78, ал. 6 ГПК по сметка на **Софийски районен съд** сумата **50 лева** – разноски по делото за държавна такса и сумата от **11,12лв.** – разноски по делото,за възнаграждение на вещо лице.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис от същото на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____